

родняшкия и Рачо Петровия, — той ме гонеше открито и брутално, безъ лицемѣрие, безъ отдихъ.“

Понеже мнозина отъ учителитѣ, начело съ Андрей х. Колевъ — братъ на Маринъ х. Колевъ — симпатизираха и поддържаха последния въ борбитѣ му съ П. Пешевъ и понеже мнозина отъ просвѣтенитѣ граждани бѣха вече членове на образуваното дружество за създаването на публича библиотека и читалня, то лесно се доби съгласието и поддръжката на самата градска община за осъществяването целта на дружеството. Общината отпусна една отъ голѣмитѣ стаи на общинското здание за читалня и библиотека. Съ събранитѣ отъ дружеството сръдства се закупиха: шкафъ, маси и столове, изработи се специаленъ правилникъ, накупиха се разни книги и списания на български и руски езикъ за прочитъ и почна да функционира градската библиотека. Съ това заедно се създадохъ и условия за публични събрания, въ които учителитѣ започнаха да държатъ разни сказки за просвѣта на гражданството. Яви се нужда и отъ вечерни училища, каквито наскоро бидоха открити, за да се учатъ неграмотнитѣ на четене, писане и смѣтане. Съ целъ за просвѣта и събиране сръдства членоветѣ на дружеството замислиха да почнатъ даване на разни представления. Тъкмо срещу градската библиотека се намираше старата турска джамия, състояща се само отъ четири стени и покрѣвъ, безъ рикало приспособена за нѣкакъвъ складъ. Дружеството изходатайствава отъ градската община, да му бжде отпусната тая джамия и съ свои сръдства я ремонтира и приспособи за театъръ съ специална сцена и декори. И любителитѣ — актьори, повече изъ сръдота на учителитѣ и членоветѣ на дружеството, започнаха да даватъ редовни вечеринки и представления, съ което увеличиха дружественитѣ приходи, а съ това се обогати и дружествената библиотека съ най-добритѣ по него време списания, съчинения и журнали на български и руски езикъ.

Най-голѣма, обаче, дейность дружеството прояви презъ 1888 и 1889 година, когато учителкитѣ въ Севлиево начело съ г-жа *Теофана Попова*, високо интелигентна и всецѣло предадена на идеята за народна просвѣта и благотворителность жена), образуваха свой *женски клонъ* отъ сжщото дружество и развиха усиленъ пропаганда между Севлиевскитѣ гражданки. Това женско дружество, подъ гаранцията на Севлиевската градска община, разигра въ полза на градската библиотека една смѣсена лотария отъ най-добритѣ по него време съчинения и художествено изработени предмети, приготвени безплатно и подарени отъ учителкитѣ и по-видни гражданки. Ето каква покана за целта това дружество бѣ издало,

¹⁾ Тя създаде по-сетне въ своя роденъ градъ Ст. — Загора съществущото и сега сиропиталище „Добрий самарянинъ“, за издръжката на което завеща всичкитѣ си имоти.